

Impressions sobre la meva primera Universitat Nova Història

Autor: Jordi Manchón

Data de publicació: 23-08-2020

En Jordi Manchón ens ha fet arribar les seves vivències a l'entorn de la 7a Universitat Nova Història —la seva primera Universitat Nova Història—, desenvolupada a Montblanc (Conca de Barberà) entre el 1r i el 4 d'agost d'enguany.

Coneixia En Jordi Bilbeny, coneixia alguna de les seves obres, coneixia el web de l'Institut Nova Història, però no havia estat mai en cap de les sis anteriors edicions de la Universitat, ni coneixia pràcticament ningú dels seus integrants, ni cap dels estudiosos de la història amagada de Catalunya.

Em demanava: —Serà una trobada de frikies? Em trobaré gent avorrida i només pendent d'escodrinyar llibres i documents antics i polsosos?

Només hi havia una manera de saber-ho. Malgrat les restriccions que ens imposava la Covid, m'hi vaig apuntar. Els atacs que els organitzadors de l'anterior edició havien patit em feien ser encara més solidari amb aquesta causa.

La meva primera experiència a la Universitat Nova Història només es pot qualificar de molt positiva. La incomparable vila de Montblanc, l'escenari, els temes, els ponents, i sobretot, la germanor que es va apoderar de tots els assistents, tot plegat va fer que fossin uns dies fantàstics.

Les precaucions que havíem de tenir per culpa de la Covid no van impedir que el refectori de l'antic Convent de Sant Francesc, fora muralla, fos gairebé ple, tot i respectant les distàncies de seguretat en totes les ponències i dissertacions. Totes aquestes acabaven amb un debat prou interessant. Les ganes de conèixer i les ganes de destapar la negra capsula de fosc que la historiografia oficial ens ha posat damunt feien que jo em preguntés: —On eres els anys anteriors?

A la Universitat vàrem poder gaudir també de molts altres aspectes de la nostra cultura. No tan sols la història hi va tenir cabuda. També hi van tenir el seu moment la música, la poesia, les ciències naturals i l'enologia. Així mateix, la tertúlia política també va ser-hi present mentre fruïem d'unes agradables nits sota el cel estrellat de la Conca de Barberà.

Tornant al tema històric, és espectacular la gran quantitat de temes que es poden estudiar de la nostra Història. És impressionant com els catalans, tan cofois de ser-ho, puguem desconèixer aspectes tan fonamentals del nostra passat i dels nostres orígens. Es fa difícil d'entendre que hagin passat els segles i no hàgim descobert encara tota la veritat que ens envolta. És inaudit que les versions oficials d'En Menendez Pidal o d'En Vicens Vives, entre d'altres historiadors, s'ensenyin encara als col·legis dels nostres fills i néts.

Enguany els organitzadors han rebut el suport de moltes associacions i entitats. «Més que mai» —diuen ells. Tant de bo que aquest important increment i suport facin indeturable la investigació i el coneixement de la nostra Història i que aviat els nostres historiadors i investigadors puguin desenvolupar amb les mateixes condicions i oportunitats que els altres historiadors les hipòtesis que defensen.

Salut i República

Jordi Manchón
Alt Empordà,
agost del 2020